

Sujan Singh Sadhana v. Mohkam Chand Jain and others
(J. V. Gupta, J.)

ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ, ਭਾਵੇਂ ਖੇਤਰੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਦੇਣ" ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾ. ਵਾਈ. ਸ਼ਾਂਤਾ ਬਨਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ (2) ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਤਕਰਾਤਮਕ ..ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਧਨਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੋਹਕਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 152 .

23 ਸਤੰਬਰ 1982

ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV) — ਸੈਕਸ਼ਨ 54— ਲੈਂਡ ਐਕਵਾਇਰ ਸੀਸ਼ਨ ਐਕਟ (1894 ਦਾ I) — ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 6 ਅਤੇ 16 — ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ — ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦੇਵੇਗਾ-ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ-ਚਾਹੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ-ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਗੂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ-ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ - ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਗਰੀ - ਕੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1978 ਕਰਨਾਟਕ 66.

ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਧਨਾ ਬਨਾਮ ਮੋਹਕਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲੀ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਮਿਸ਼ਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸੁਮੇਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ COM ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਸਮਝ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਬੋਲੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਬੋਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸਮਝ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 16)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੀ ਆਖਰੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਸ ਧਿਰ ਨੇ ਜਿਸ ਨੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ* ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਹੱਕ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ 19)। 2 ਬੀ

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 24 ਘਟੇ, ਮਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ,

Sujan Singh Sadhana v. Mohkam Chand Jain and others
(J. V. Gupta, J.)

1968 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ 1/2 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਇੱਥੇ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਸਦੀ ਲਾਗਤ 34,050.00 ਘੱਟ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦਾ 1/2 ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਖੁਦ ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਖਰਚੇ। ਕੰਮ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੱਕ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਵੀ ਪੈਸਾ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ (ਮੁਦਈ ਦੇ) ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਅਤੇ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਏਸੀ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.-

(1) ਇਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ-1) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਗਲਾ ਨੰਬਰ 51/5/13 ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੋਰਟ ਰੋਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਆਉਟ ਹਾਊਸਾਂ ਸਮੇਤ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ। 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਹ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਪਸੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦਿੱਤੀ। 68,100 ਫ਼ੀਹ ਆਖਰਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(3) ਤਤਕਾਲੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 7 ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ! ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਸਨ। 68,100 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਬਿਆਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“(ਏ) ਉਹ ਰੁ. 2,200 (ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਕੇਵਲ) ਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਨੰਬਰ G-025218 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 34,050 (ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ ਚੌਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜਾਹ) ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਬਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ 2,200 ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(b) ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਾਂਡ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 34,050

ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(c) ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਆਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਦੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। .

(d) ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਬਾਂਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(e) ਕਿ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

Sujan Singh Sadhana v. Mohkam Chand Jain and others
(J. V. Gupta, J.)

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੰਗਲੇ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(ੳ) ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਕਿਰਾਏ, ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਲਾਭ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। .

(4) ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 2 ਰੁਪਏ.02 ਦੀ ਕਮਾਏ ਮਨੀਆਰ, 3 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਕਦ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ 27 ਸੀ.ਐਚ. ਅਕਤੂਬਰ, 1959, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-7 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਨੋਟਿਸ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ-3, ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-9, ਮਿਤੀ 7 ਜੁਲਾਈ, 1960, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ - ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ DA ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-12 ਹੈ, ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-13 ਹੈ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

11 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ 7 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-14 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 10 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਖਾਤੇ।

(5) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਉਣ, ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਨਕਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ।

(6) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ

ਲਈਆਂ।" ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਿਰਾਂ ਨੇ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ 2,200 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਸਮਝੌਤਾ ਆਇਆ

Sujan Singh Sadhana v. Mohkam Chand Jain and others
(J. V. Gupta, J.)

ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦਗੀ. ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਦ ਬੈਂਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਰਸੀਦ।
2,200 ਮਿਤੀ 3 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ,
ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ
ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਹਿਤ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ
ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ
ਲਈ, ਖਾਸ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ
ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ
ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ
ਸੀ।

(8) ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ
ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 7 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ
, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ
ਰਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: -

- (1) ਕੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ 1959 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ.
4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਸੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ?
- (2) ਕੀ ਉਕਤ ਸਮਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼
ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 1
ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 1/2 ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ
ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੱਖ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮ
ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਸਨ?
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ?
- (4) ਕੀ ਮੁਦਾਲੇ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਮਿੰਟਮੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ
ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਕਤ

ਸਮਝੋਤੇ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ?

- (5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ
. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ?
- (6) ਕੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ?
- (7) ਕੀ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਹੈ?
- (8) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ?
- (9) ਕੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (10) ਕੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 9 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- (11) ਕੀ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 8 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- (12) ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- (13) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 2, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
- (14) ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?
- (15) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ?
- (16) ਕੀ ਮੁਦਈ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 19 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਾਚਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ?
ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ .ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- (17) ਹੇਠੇਫ.

OS ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ। 1 ਅਤੇ 2 ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਲੇਵਰ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਈ ਪਾਇਮਟਮ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਥੇ ਮੈਟ ਮੀ ਏਈਏਨੁਅਮ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ

ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਨਾਨ ਫੰਦੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ. (ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਏਕਸੀਡੀਆ ਸੀ .ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਮੁੱਦੇ ਆਈ.ਐਨ.ਓ. 10, 4, 8 ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੁਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ, ਸੰਪਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਖਾਤਾ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 13, 16, 14, 5 ਅਤੇ 17 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਫਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੱਕ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 10 ਫਰਵਰੀ, 1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਫਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 460-ਸੀ, ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1975 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਨੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। , 1973, ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ। ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ 1,17,655.50 ਪੀ. 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ .the ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਦ. ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 26 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ, 27 ਮਾਰਚ, 1974 ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਦੀਵਾਨੀ ਫੁਟਕਲ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ, 1975 ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "27 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਰ- - ਪੇਲੇਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵੀ, ਸਮਝੌਤਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦਿਖਾਉਣੀ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਸਾਲ 1961 ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਾਲ 1959 ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਟਾਈਟਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟਾਈਟਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਲੇਖ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਹਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(12) ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਠੇਕੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ

ਲਈ, ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2018 ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਗਰੀਬਿਟ ਪੀ. 7 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

(13) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਇੰਟਰਪੋਲੇਸ਼ਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਾਲੇ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਕਾਊਂਟਸ ਬੁੱਕ ਐਗਰੀਬਿਟ PW-2/3 ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ 2000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਚੈੱਕ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰ ਸਕੇ। 2200/- ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਚੈੱਕ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇੰਟਰਪੋਲੇਸ਼ਨ ਉਸ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

(14) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਛੱਤਮਲ ਜੇਠਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਰੇਵਾਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ (1); ਪਰਦੁਮਣ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਬਾਵਾ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2); ਅਤੇ ਮੁਹਫਾਜ਼ੁਲ ਰਹੀਮ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਲਾਈ (3)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਚਗਵੰਤ ਗੋਨੂਜੀ ਗਿਰਮੇ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾਬੀਸਨ ਰਾਮਗੋਪਾਲ (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ; ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਕ ਉਰਫ ਪਾਪਾ ਸਾਹੇਬ ਬਨਾਮ ਡੋਡਾਪਾਨੇਨੀ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਾਠੂ (5); ਅਤੇ ਰਾਮ ਲਾਈ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਾਥ ਸਾਨਿਆਲ (6)।

(15) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਦੁਮਣ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਜੋ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਨਾਕ ਆਉਟ" ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛੁਕ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ

ਨਹੀਂ ਹੈ। . . ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ *ਭਗਵੰਤ ਗੋਨੂਜੀ ਗਿਰਮੇ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਟੋਲ ਠੇਕੇ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਨਤਕ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲੀ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਮਿਸ਼ਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸੁਮੇਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ-

- (1) ਏਆਈਆਰ 1914 ਸਿੰਧ 165
- (2) ਏਆਈਆਰ 1943 ਲਾਹੌਰ 100
- (3) ਏਆਈਆਰ 1949 ਨਾਗਪੁਰ 113
- (4) ਏਆਈਆਰ 1940 ਬੰਬ 369.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1946 ਮਦਰਾਸ 289
- (6) ਏਆਈਆਰ 1933 ਅਵਧ 124.

ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(17) ਇਹ ਇਹ ਸੀ: ਅੱਗੇ ਟੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਾਲੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ - ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 15 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ *ਫਲੋਰੀ ਏਡਰਿਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਰੁਸਤਮਜੀ ਦਾਨਜੀਭੋਏ ਸੇਠਨਾ (7)* ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ; *ਸਰਲ ਕੁਮਾਰ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ ਮਧੂਸੂਦਨ ਅੰਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (8)*; *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਰਾਣੀ*

ਭਸੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮਹਿਤਾ (9); ਅਤੇ ਦੁਰਜਯੋਧ ਪਾਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਦਨਾ ਚਰਨ ਦਾਸ (10)। ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2, ਮਿਤੀ 4 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਹੈ। ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 6 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-13 ਦੁਆਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 11 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 7 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-14, ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਏਆਈਆਰ 1933 ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ 233.

(8) ਏਆਈਆਰ 1964 ਕਲਕੱਤਾ 556

(9) ਏਆਈਆਰ 1975 ਦਿੱਲੀ 137

(10) ਏਆਈਆਰ 1978 ਉੜੀਸਾ 5.

ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਾਲ 1962 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 26 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ, 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ; ਇਹ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਲੈਕਟਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1975 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ: 480-ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 9 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਜੀ.ਐਚ. ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (11) ਅਸਾਮ ਰੇਲਵੇਜ਼ ਐਂਡ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪੂਰਬੀ ਰੇਲ, (12) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਇਹ ਕਬਜ਼ਾ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ।

(11) ਏਆਈਆਰ 1960 ਪਟਨਾ 382. ~

(12) ਏਆਈਆਰ 1965 ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਨਾਗਾਲੈਂਡ 12.

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ

ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹਨਾਂ ਅਗਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਬਦੁਲ ਜੱਬਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲਮੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (13) 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; ਟੀ.ਵੀ. ਮੋਚੁਵਾਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਮਰਿਅੱਪਾ ਗੌਡਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (14), ਸਰਦਾਰੀਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ (15), ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਰੰਗਨਾਥ ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ ਸੋਥੋਮਰਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (16)। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ। :-

"'ਸੇਲ' ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ। -'ਸੇਲ' ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਗੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ।

ਵਿਕਰੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। -ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸੌ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਠੋਸ ਮੂਵਬਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਟੱਲ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦੀ ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ. -ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੈਅ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। "

- (13) ਏਆਈਆਰ 1947 ਨਾਗਪੁਰ 254
- (14) ਏਆਈਆਰ 1954 ਟ੍ਰੈਵ ਕੋਚੀਨ 10.
- (15) ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੀ.ਬੀ. 378.
- (16) ਏਆਈਆਰ 1979 ਮਦਰਾਸ 26.

ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ , ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ, ਕਿਰਾਏ, ਟੈਕਸ, ਲਾਭ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਣ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ- ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ: ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(19) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਅਬਦੁਲ ਜੱਬਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਪਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੀ.ਵੀ. ਕੋਚੁਵਾਰੀਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੈਰੇ ਨੰਬਰ 45 ਅਤੇ 46 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੀ ਆਖਰੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਮਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਦਾਰੀਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ , ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਿਪਟੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ

ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਏ.ਐਨ. ਰੰਗਾ ਨਾਥਨ ਨਿਆਫੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ , ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। . ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ- ਜੇਕਰ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਹੱਕ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ, ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਸੰਭਵ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (f) P-7 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਸਾਧਾਰਨ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। , ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਪੂਰੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸਮਝੌਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (f) ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਵਿਕਰੀ. ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ 26 ਜੁਲਾਈ 1967 ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਏ.ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਜੇ.)

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਕੰਚਨ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਏਐਸ ਬੈਸ, ਜੇ.
ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4351।
ਸਤੰਬਰ 28, 1982

ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ (1973 ਦਾ X)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ— ਆਰਟੀਕਲ 14, 19, 31-ਏ, 31-ਬੀ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਸੂਚੀ I, ਐਂਟਰੀਆਂ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਸੂਚੀ II, ਐਂਟਰੀ 18 ਅਤੇ ਨੌਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ— ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੈਂਡ ਰੀਜ਼ਪ੍ਰਮਜ਼ ਐਕਟ - ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ - ਕੀ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 31-ਬੀ — ਬਹਾਦਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਜੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ — ਅਜਿਹੇ ਬਹਾਦਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ — ਕੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ I ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ - ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ - ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1972 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਅਤੇ 31-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ . ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੨)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਜਿਲਦ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸਤ ਛੱਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ, ਕਿਸਾਨ ਮਾਲਕੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਇਨ ਕੁਆ ਗੈਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸੀ